

De burger betaalt

Fieldmanagers in Nederland zijn verantwoordelijk voor meer dan 10.000 sportvelden: hockey en voetbal en nog tal van andere sporten, kunstgras en natuurgras. Al die velden worden via allerlei ingewikkelde constructies uiteindelijk betaald door de burger. Via riool-, honden- of vastgoedheffingen worden velden gebouwd en wordt het onderhoud geregeld. Maar de potjes voor riool-, honden- en vastgoedheffingen zijn – zo maakt de politiek ons wijs – niet oneindig en van de burger wordt verwacht dat hij meer en meer direct moet bijdragen aan onze indrukwekkende sportinfrastructuur.

De grotere gemeentes lijken op dit moment nog wat diepere zakken te hebben

In deze uitgave van Fieldmanager is het bovenstaande een belangrijk thema. Meer dan vierhonderd gemeentes zijn daar allemaal op hun eigen manier mee bezig. Iedereen zoekt naar de *silver bullet* om hier eerlijke en betaalbare oplossingen voor te ontwerpen. De grotere gemeentes lijken op dit moment nog wat diepere zakken te hebben. Zij kunnen nog zeggen dat ze alles in eigen hand houden, maar ook daar is het waarschijnlijk een kwestie van tijd dat de beleidsambtenaar sport aan de plaatselijke sportveldbeheerder vraagt hoe hij of zij kan bijdragen.

Als je het verhaal over Soest in deze uitgave doorleest, realiseer je je pas ten volle hoe uniek die Nederlandse sportinfrastructuur was en in veel gevallen nog steeds is. In Soest werd via de clubs vaak minder dan tien procent van de totale kosten opgehoest en ook na de herstructurering betalen de clubs nog steeds minder dan een kwart van de kosten. Waarbij overigens wel heel nadrukkelijk de route wordt opengehouden om dit aandeel te verhogen. Bijzonder aan het geval Soest is in ieder geval dat de gemeente ervoor kiest zelf de totale regie in handen te houden.

Een belangrijke valkuil daarbij is de publieke opinie over dit onderwerp

Een belangrijk keerpunt in de strategie van de gemeente is dat er een eind komt aan het tijdperk van absolute solidariteit. Klaarblijkelijk zijn burgers niet meer voetstoots bereid om elkaars lasten op het gebied van sport te betalen.

Als je heel cynisch bent, zou je daarom kunnen verwachten dat volgend jaar maart of april de echte ombuigingen pas gaan beginnen

Andere gemeentes hebben feitelijk dezelfde problemen en zijn op zoek naar hun eigen optimale oplossing. Een belangrijke valkuil daarbij is de publieke opinie over dit onderwerp. De wethouder van Soest straalt in het artikel alle vertrouwen van de wereld uit, maar geeft tussen de regels door ook ruiterslijk toe dat in de politiek geen absolute waarheden bestaan, en dat een venijnig stukje in het lokale sufferdje of een raadslid met iets te veel geldingsdrang dat gevoel kan doen omslaan.

Als je heel cynisch bent, zou je daarom kunnen verwachten dat volgend jaar maart of april de echte ombuigingen pas gaan beginnen. Wethouders hebben dan weer relatieve zekerheid voor vier jaar en kunnen aan de slag om de nieuwe sportwerkelijkheid te koppelen aan hun slinkende budget.

Met vriendelijke groet,

Hein van Iersel hein@nwst.nl
Hoofdredacteur